

proces-verbaal

RECHTBANK ARNHEM

Sector bestuursrecht, meervoudige belastingkamer

registratienummer: AWB 07/890

proces-verbaal van de mondelinge uitspraak ingevolge artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 21 januari 2009

inzake

Gensoft B.V., gevestigd te Almere, eiseres,

tegen

de inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest, kantoor Breda, verweerder.

De bestreden uitspraak op bezwaar

De uitspraak van verweerder van 17 november 2005 op het bezwaar van eiseres tegen de aan eiseres voor het tijdvak 16 maart 2000 tot en met 31 december 2001 opgelegde naheffingsaanslag loonbelasting en premie volksverzekeringen ten bedrage van € 210.333 (aanslagnummer 8088.25.215.A01.1500), alsmede tegen de in hetzelfde geschrift vervatte uitspraak van verweerder op het bezwaar van eiseres tegen de aan eiseres opgelegde boetebeschikking ten bedrage van € 105.166.

Zitting

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 januari 2009.

Namens eiseres is daar verschenen de gemachtigde, mr. M.J.A. Castelijm. Namens verweerder is verschenen mr. B. van Herwijnen.

1. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraken op bezwaar;
- wijst de zaak terug naar verweerder ter verdere behandeling met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 966, en wijst de Staat der Nederlanden (Ministerie van Financiën) aan dit bedrag aan eiseres te voldoen;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- gelast dat de Staat der Nederlanden (Ministerie van Financiën) het door eiseres betaalde griffierecht van € 285 vergoedt.

2. Gronden

Verweerder heeft aan eiseres de onderhavige naheffingsaanslag opgelegd, omdat verweerder van mening is dat eiseres over het onderhavige tijdvak opzettelijk te weinig loonbelasting en premie volksverzekeringen op aangifte heeft afgedragen. Verweerder baseert zich daarbij op de resultaten van een eind 2002 door de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (hierna: FIOD) uitgevoerd onderzoek.

Op 8 april 2005 heeft de gemachtigde van eiseres het dossier ingezien, met dien verstande dat hij van het FIOD-dossier slechts inzage kreeg in de processen-verbaal 0/OPV en 3/OPV zonder bijlagen, AH/005/1, alsmede één zogenaamd personeelsinformatieformulier (hierna: PIF-formulier). Bij brief van 29 april 2005 heeft de gemachtigde van eiseres in ieder geval verzocht om inzage in enige expliciet genoemde stukken uit het FIOD-dossier. Bij brief van 8 november 2005 schrijft de gemachtigde van eiseres aan verweerder dat hij een hoorzitting thans niet opportuun acht, aangezien hem nog immer geen inzage is verleend in de op de zaak betrekking hebbende stukken. Hieruit heeft verweerder geconcludeerd dat eiseres heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord. Verweerder heeft hierop, zonder eiseres te horen, de bestreden uitspraken op bezwaar gedaan.

In beroep heeft verweerder uit het FIOD-dossier, naast de processen-verbaal 0/OPV en 3/OPV en het PIF-formulier, ook de processen-verbaal 1/OPV en 2/OPV als op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank ingezonden. De gemachtigde van eiseres heeft na de uitspraak op bezwaar inzage verkregen in het gehele FIOD-dossier. Ter zitting heeft verweerder verzocht in de gelegenheid te worden gesteld alsnog het gehele FIOD-dossier aan de rechtbank over te leggen.

Desgevraagd heeft verweerder ter zitting niet kunnen aangeven waarom de gemachtigde van eiseres niet eerder, te weten vóór de hoorzitting, inzage kon worden verleend in het gehele (FIOD-)dossier.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder, door eiseres zonder deugdelijke motivering geen inzage te verlenen in alle op de zaak betrekking hebbende stukken, zich niet heeft gehouden aan het voorschrift zoals vervat in artikel 7:4, tweede lid, van de Awb. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op hetgeen hierboven is vermeld, de brief van de gemachtigde van eiseres van 29 april 2005 niet in redelijkheid zó kunnen begrijpen, dat eiseres daarin afziet van het recht te worden gehoord. Door dit toch te doen, heeft verweerder de hoorplicht vervat in artikel 7:2 van de Awb geschonden.

De rechtbank is van oordeel dat eiseres is benadeeld doordat zij door verweerder niet op adequate wijze in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord. De rechtbank wijst er daarbij op dat verweerder in beroep stukken aan de rechtbank heeft ingezonden welke eiseres niet in de bezwaarfase heeft kunnen inzien en dat verweerder ter zitting zelfs heeft verzocht in de gelegenheid te worden gesteld het gehele FIOD-dossier over te leggen. Nu tussen partijen geen overeenstemming bestaat over de feiten, zal de rechtbank, gelet op de uitspraak van de Hoge Raad van 18 april 2003, nr. 37.790 (LJN: AF7495), de zaak terugwijzen naar de inspecteur.

Gelet op het vorenoverwogene is het beroep gegrond verklaard.

De rechtbank vindt aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het bezwaar en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. De rechtbank is van oordeel dat geen bijzondere omstandigheden aannemelijk zijn geworden zoals bedoeld in artikel 2, derde lid, van het Besluit proceskosten bestuursrecht. Eiseres heeft daartoe niets aangevoerd. Derhalve is geen plaats voor de door eiseres verzochte integrale vergoeding van de in de bezwaarfase door haar gemaakte kosten. De forfaitaire kosten zijn op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 966 (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, met een waarde per punt van € 161, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 0,5 punt voor het indienen van een conclusie van repliek en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322 en een wegingsfactor 1). Overige voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten zijn niet aannemelijk geworden.

Het beroep van eiseres op artikel 8:73 van de Awb wijst de rechtbank af, nu gesteld noch gebleken is dat eiseres andere schade heeft geleden dan de schade welke reeds is vergoed op grond van artikel 8:75 van de Awb.

Deze uitspraak is gedaan op 21 januari 2009 en op dezelfde dag in het openbaar uitgesproken door mr. R.A.V. Boxem, voorzitter, mr. M.C.G.J. van Well en mr. E.C.G. Okhuizen, rechters, in tegenwoordigheid van mr. M.H. Gudden, griffier.

De griffier

Afschrift aangetekend verzonden aan partijen op:

De voorzitter

- 5 FEB. 2009

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof te Arnhem (belastingkamer), Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Bij het instellen van hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;*
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:*
 - a. de naam en het adres van de indiener;*
 - b. een dagtekening;*
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;*
 - d. de gronden van het hoger beroep.*

Voor fotokopie conform

De Griffier van de
Rechtbank Arnhem